

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo
Vltimarvm Volvntatvm, Svccessionvm, & Legitimationum materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm LII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96520](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96520)

blata sunt ea, quæ pro parte contraria considerata-
buntur. Laus Deo.

S V M M A R I V M.

- 1 *Pater filium, & uxorem etiam indotatam, eiusq; liberos alere tenetur, & cogi potest.*
- 2 *Alimenta præterita filius à patre non petit, quâdo se aliunde aluit.*
- 3 *Fructus percepti à patre ex dote uxoris filij, ad quem post eius mortem spectent, & nu. 20.*
*Quid si filius seorsum à patre habitaret, & patre dotem retine-
ret. nu. 16.*
- 4 *Matrimonij onera, mortuo patre, vel socero, marii sequuntur.*
- 5 *Dos filij in pecunia consilens bodie quoad usufructum tantum patri acquiritur, & quicquid ex hoc usufructu acquiritur, ad hæredes æqualiter spectat, quod declaratur nu. 22.*
- 6 *Dotis usuras, & alimenta filius, qui per multum tempus non petiit, remississe, & donasse censetur, maxime inter patrem & filium, Contra nu. 23.*
- 7 *Dos penes illum stare debet, qui matrimonij onera sustinet.*
Matrimonij onera is sustinet, qui dotem habet.
- 8 *Filius, qui uiuente patre duxit uxorem, cum primum siue uiuente, siue mortuo patre matrimonij onere substinere capit, dotes, earumq; fructus habere, & penes se retinere debet.*
- 9 *Dotis fructus, & redditus propter tria quis lucratur, suosq; facit.*
- 10 *Dotem qui præstare debet sustinenti onera matrimonij, infra biennium in mora absque interpellatione constituitur, & ad usuras, & interesse tenetur.*
- 11 *Uxor seorsum à uiro habitante culpa uel uoluntate uiui, maritus illi alimenta etiam præterita, & usuras, fructusq; dotis præstare tenetur.*
- 12 *Idem in patre, qui dotem uxoris filij recepit, si filius absque culpa sua seorsum à patre habitaret.*
- 13 *Patris, uel soceri bona sunt tacite obligata pro alimentis, quæ debentur filio pro uxore, & liberis suis ex dote ab ipso patre recepta.*
- 14 *Dotem pater filio absque culpa sua, & cum iusta causa seorsum habitanti, & matrimonij onera sustinenti restituit, alioquin ad alimenta dotis tenetur, & quomodo hæc alimenta taxentur.*
- 15 *Alimentis alicui legatis, si, & donec cum hærede habitauerit, si ex iusta causa non habuerit, illi alimenta futura, & præterita debentur.*
- 17 *Filius habitans simul cum patre illiusq; permissu dotem uxori suæ retinens quicquid acquirit ex fructibus illius, fratribus non communicat.*
- 18 *Alimenta debita præterita quando præstanda sint, & quando non.*
- 19 *In aduentitijs, in quibus patri ususfructus non acquiritur, filio, aduersus patrem actio competit.*
- 20 *Infundus, qui dotis ff. famil. heris. declaratur.*
- 21 *Fructus perceptos bona fide, & iusto titulo quis suos facit, & tantum ad illorum restitutionem tenere potest.*
- 23 *Alimenta seu usurae dotis quomodo tacite remissæ censentur.*
- 24 *Usurae dotis sunt fauorabiles à iure canonico permissæ, neq; ita facile tolluntur, sicut aliæ, quæ sunt odiosæ.*
- 25 *Uir usuras ff. de usuris declaratur.*

E P I T O M E.

FILIVS, qui seorsum à patre de eius consensu habitauit cum uxore, quam de consensu patris duxit, ipseque pater dotem habuit, & recipit, si abstineat, se ab hereditate paterna, & ab ijs, quæ in testamento paterno sibi relicta fuerunt, potest ab alijs hereditibus patris petere, & consequi fructus, & redditibus, seu alimentis dotis uxoris suæ pro illo tempore, quo seorsum à patre habitauit.

Et si quod de acquisitis per ipsum filium per patrem, aut i rebus patris expenderit, recte ab alijs hæredibus petat, & consequatur.
Et bona materna a patre alienata recte pro parte sua euinciat.

CA-

CASVS CONSILII.

QUIDAM magister Thomas plures habuit filios, quorum vnus nomine Peregrinus de volūtate, & p̄sensu patris duxit uxorem, cuius nomine dictus Thomas libras quingentas habuit, atq; recepit, vt ex instrumēto dotali apparet; Deinde post aliquos annos ipse Peregrinus ob contentiones, & iniurias paternas, nouercales, ac et fraternas, itē q̄a cōmodē cū patre nō poterat habitare, si volebat pudicitia vxoris suae iuuenis, & pulchrae saluā fore, de p̄sensu patris se à paterna separauit habitatione & fortē p̄ viginti annos usq; ad mortem patris vna cū uxore, ac pluribus filiis suis seorsum habitauit ducens iugiter vna cum tota eius familia vitā miserabilē, & laboriosā, & de sudore vultus sui se, totamq; eius familiā aluit, immō sepius ob maximas sue familiæ necessitates, Peregrinum ipsum oportuit q̄rere victū, ac vestitū modo ab affinis, & iunctis, modo ab extraneis, & praeferētis elemosinarū ciuiū pauperū, quos pudet mendicare, nec ullo vnquā tempore dictus magister Thomas precibus, aut monitionibus alicuius adduci potuit, vt ipsi Peregrinus eius filio vellet subuenire; demū p̄dito testamēto, dictus magister Thomas decessit in quo ipse instituit filios suos, ac nepotes ex alio filio satis inaequaliter, & cum iniuria aliquorū suorū filiorū, & p̄sertim dicti Peregrini. Queritur, si Peregrinus ipse velit se abstinere ab hereditate paterna, & ab ijs, q̄ sibi fuerint relicta in testamento paterno an possit cōsequi, & petere ab alijs filijs, & heredibus dicti Thomae fructus, & redditus, seu alimenta dotis vxoris suae pro illo tpe, quo seorsum habitauit à patre. Secundo q̄rit, an si dictus Peregrinus de pecunijs acquisitis p̄ eū tam ex laboribus suis, q̄ ex elemosinis sibi p̄stitis aliquid soluerit p̄ ipso patre eius creditoribus, vel rei publice propter onera patri imposita, nec non pro reparatione, & cōstructione cuiusdā domus paternae, quam habent, & detinent heredes dicti Thomae, possit illas impenas, sumptusque petere, & consequi à dictis heredibus. Tertiō, an si dictus Thomas alienauerit aliquid de bonis maternis dicti Peregrini, possit ipse Peregrinus pro parte sua euincere id, quod fuit alienatum.

CONSILIVM LII.

INSITUATIONIBVS s̄. in themate p̄positis, diligenter inspectis, quid in vnaquaq; iuris esse arbitet, quā breuissimē p̄terro, explicabo. Et capiēdo primum, de quo ambigis, prima fronte v̄f dicendū, q̄ Peregrin⁹ nō possit petere alimenta dotis vxoris suae: in primis, q̄ licet pater teneat p̄stare alimenta filio, ac vxori et idote, & liberis suis, & ad hoc cogi queat p̄ officii iudicis, vt est tex. cū glo. in l. si q̄s liberis. §. nō tm̄. ff. de lib. agnoscen. l. si filia §. j. verū hoc amplius. ff. fam. herci. & argu. l. qd si nulla ff. de religio. & sumpt. fun. tñ f̄ ex quo Peregrinus se, & suā familiā aluit operis, & laboribus suis, ac elemosinis, & largitionibus sibi factis, alimenta p̄terita nō poterit petere, nec p̄sequi qm̄ qn̄ alimenta debent officio iudicis, & ratione, seu iure sanguinis, vt sunt alimēta debita à patre filio, si filius aluerit se operis suis, vel largitionib⁹ sibi factis, non pōt postea illa petere à patre, vel ab heredibus patris, q̄a tunc pōt alimenta à patre petere, qn̄ non hēt, vñ se alar, ergo si se aluit quomodocūq; non pōt postea alimenta p̄terita petere, ita not. voluit Bar. in l. libertis. §. manumissis. ff. de alim. & ciba. l. legat. ibi q̄ro, quid in alimentis. ¶ Secūdo f̄ v̄f de hoc

casus quasi ad literā in l. fundus, q̄ dotis in 2. m. ff. fam. herci. vbi pater dotē, hoc est fundū dotis receperat p̄ dote vxoris filij sui, & postea fundū alij filijs herede ex parte instituit, qm̄ primū filius possit prius percipere totū fundū dotis suae, adeo qd̄ ille nō ueniat in iudiciū familiae suae, & posse utiq; ibi de cedit qm̄ deinde de dotibus p̄ceptis nedū à patre testatore, sed et ab onerariis & restituendi oēs ipsi filio, dicit Iure plurim⁹, q̄ p̄ceptus p̄cepti post litē contestatā sunt oēs restituendi, ergo fructus dotis p̄cepti ante litē contestatā, & ante mortē non sunt restituendi filio, cuius erat dote, quamuis ipse substineret onera matrimonij, & ante mortē non sunt restituendi filio, cuius erat dote, & liberis. l. si maritus in fi. ff. fam. herci. alij. Tertiō p̄firmat, qn̄ qd̄ dos p̄stitit in pecunia iure digestorū dos illa efficebat peculij p̄dicti in totū quoad proprietatē, & quoad vltimū tūtri acquirere, hodie verō est peculij aduentū, l. i. §. 2. C. de bonis, q̄ lib. & acquiri vltimū tūtri vt p̄cludit Bar. in l. §. quoties. ff. de iur. iur. ne id, qd̄ fuit acquisitū ex dicto usufructu, remaneat ad heredes aequaliter, & p̄ portione hereditaria oportet. §. si. C. de bonis, q̄ lib. non autē dicit p̄ceptus ad filiū q̄ se abstinit, & nō uult esse heres patris, ita est de mente Bar. in d. §. quoties. ¶ Quarto p̄ceptus paliter facit, f̄ q̄a p̄posito q̄ in casu nostro vltimū alimenta dotis potuissent peti, tñ attento, q̄ dictus Peregrinus tacuit p̄ decē annos, & vltimū tūtri q̄ p̄ceptus tacitē videntur remissa dicta alimenta, & p̄rior videtur Peregrinus patri suo, q̄ tenet illa p̄cepta, ita p̄cludit Bal. in p̄posito nostro in cōfessione p̄cepti, in Christi nomine amen, post tēmentū ad dēctionis puella, & c. p. tex. not. in l. cū qd̄. §. dicitur usufructus, & est optimus tex. in l. vir viuas. ff. de iur. virū, & vxorē, fm̄ intellectu Bar. vbi si maritus omne tps̄ matrimonij sumptus suis vxorē, & suā familiā aluerit, & non petierit viuas dotis suae, illas tacitē v̄f donasse, & remississe, & tunc ergo hoc dicendū est in casu nostro inter patrem & filium, ter quos facit p̄sumit donatio arg. eorū, cū in l. si filius. ff. de nego. gest. & facit et l. p̄cul. ff. de p̄ceptio. ¶ Sed his rationibus nō repugnātib⁹ qm̄ tenet de iure esse arbitror, pluraq; me in hac sententiā adducunt, primū, q̄a f̄ dos datur p̄ onera matrimonij substinentia, & ideo dēt esse penes illū, q̄ ea substinet, l. si pater in vltimis verbis. ff. de iure dotū, l. p̄ceptus. C. eo. tit. & iō si de iure aliquo casu dos heredi beat penes vxorē ipsā, & non maritus tenet substineret onera matrimonij, hoc est se, maritū, & f̄ qui p̄ceptus lere, vt in l. vbi adhuc. C. de iure dotū, & f̄ qui p̄ceptus onera matrimonij trāseūt ad filij familias, q̄a uiuente patre duxerit, ad et̄ trāseūt dēt dos, & filius se, vxorē, & liberos possit alere. l. si filia §. hanc ff. de iure dotū, & bonus est tex. in l. si filia §. hanc plius. ff. fam. herci. & ibi Bar. q̄ dicit, q̄ onera matrimonij substinet, dēt penes se dotē retinere, & p̄ceptus socer hoc est pater mariti onera sustineat, dōtē p̄ceptus dēt retinere, & non maritus p̄ illū tex. q̄e Ale. dicit esse valde notandū; Mortuo itaq; patre, ex cōfessione onera matrimonij maritus substinet, totā dōtē habere dēt p̄cipuā, nec venit diuidenda inter cohæredes, l. 2. C. fam. herci. & d. §. ibi dos, & d. l. si filia, l. 1. §. 2. C. fam. herci. & d. §. ibi dos, & d. l. si filia, l. 1. §. 2. C. fam. herci. in fi. ff. fam. herci. nec et̄ inter socios l. ad ritus in fi. ff. fam. herci. in casu nostro dictus Peregrinus in fi. p̄ceptus. Sed in casu nostro dictus Peregrinus sum à patre habitis substinet onera matrimonij, ergo ad eū p̄ncipere debuerūt fructus, & alimenta dotis.

[illegible][illegible]

dum taxat sunt deputati ut in seruiant oneribus matrimonij iuribus allegatis: & ita debent pperitelli
 17 gi not. p Bar. in d.l. §. quoties. ff. rerum amot. ¶ Qui-
 nimmo, si et filius simul haberet cum patre, & sic pa-
 ter sublineret onera matrimonij, & permetteret fi-
 lium tenere dotē uxoris suae, illa; uti, & frui ad libitū
 suū, filius quicquid acquireret ex dictis fructibus, ha-
 beret pperitelli nec illud teneret fratribus communicare
 ut not. voluit Bal. in authen. ex testamento in 14. ca-
 ta. C. de collat. & i. l. 2. C. famil. heriscun. & facit text.
 not. in l. cum oportet in §. non aut. C. de bonis, q. libe.
 ¶ Et respondendo nunc adducit in p. i. primò nō
 obstant not. per Bar. in d.l. lib. r. §. manumissis. ff. d.
 18 alimen. & cib. lega. qm̄ primo respondet. ¶ qdā sūt
 alimen. & cib. qdā debentur officio iudicis iure sanguinis
 & sic ratione naturali, ut sunt illa, qdā tenetur p. stare pa-
 ter filio, & eius uxori, & liberis suis non cor. resp. cū
 nē ad aliud, nec pp. seruitia, nec pp. fructus, iuxta tex.
 cum glo. in l. si qdā a liberis. §. non tñ. ff. de libe. agno-
 scen. & in l. nulla. ff. de religio. & sumpti. fune. cum si-
 mil. & talia non tenentur pater vel eius heredes prae-
 stare filio, ex quo sunt p. rita nisi prout declarat Bar.
 in d. §. manumissis; quēdā verò sunt alimen. qdā tene-
 tur prestare pater, vel alius non officio iudicis, nec
 iure sanguinis, sed cor. resp. cū ad aliud ut pp. serui-
 tia, veluti maritus uxori iuxta ea, qdā habent in l. quod
 i uxore. C. de nego. gest. vel pp. dotem, seu fructus do-
 tis iuxta tex. in d.l. dotis fructus & in d. l. pro onerib.
 cū simil. §. allega. & tunc et p. rita debent, & p. r. peti
 & pater, vel eius heredes tenentur illa p. stare, & hoc
 qdā culpa non possit imputari uxori, vel filio seorsū
 habitanti, ita expresse colligitur ex not. p. Bar. in d. §.
 manumissis: Et hāc differentiā quoque p. siderat do.
 Alex. in cons. suo, si eius verba recte inspiciant, in p.
 48. in 3. vol. per totū, & maxime in penult. col. nā du-
 pliciter pater tenet filio eius uxori & liberis alimen-
 ta p. stare, primo ratione naturali, & sanguinis, & tunc
 officio iudicio, quo casu p. rita non p. r. peti, secun-
 do cor. resp. cū ad aliud, videlicet pp. dotem, quam
 detinet pater penes se, & sic pp. fructus dotis, qui se-
 rui re debent oneribus matrimonij, ut per doct. in d. §.
 transgrediamur, & p. Bar. & Alex. in d. l. §. quoties.
 ff. rerum amot. & tunc talia et p. rita p. r. peti, & exigi,
 saltē post mortē patris per filium, qui substinuit onera
 matrimonij ab heredibus patris, ac et suis coharedi-
 bus p. p. dicta, & est de mente Bar. in d. §. manumissis:
 Præterea cū pater in casu p. ximē dicto nō faciat fru-
 ctus dotis suos, nec ipsi acquirantur, & simus in aduē-
 titijs, v. r. cludit Bar. in d. §. quoties. & latius declarat
 Bal. nouellus i. d. 6. parte. i. 36. priuilegio cū similibus
 §. adductis; sequit. qdā talia alimen. non debent filio
 pp. onera matrimonij, quē substinuit, officio iudicis,
 19 sed iure actionis, qdā p. r. petere pōt inter patrē & filium
 in aduentitijs, in qbus patri non acquirat usuf. fructus,
 ut vult Bar. & sequuntur oēs in l. frater a fratre ff. de
 adi. indeb. & h. per omnes in l. si filius. C. de nego. ge-
 stis; ergo illa et p. rita poterit petere filius a patre, uel
 eius heredibus per no. per Bar. in d. §. manumissis; &
 hāc alimen. dotis, qdā usura etiam appellantur, debet
 tur propter interessē filij, hoc est propter onera ma-
 trimonij quae substinuit iuribus, & rationibus p. m. f-
 sis, ergo & c. Non obstat d. l. fundus, qdā dotis. ff. famil.
 20 herci. inducendo, ut s. f. quia, ut est de mente Bar. ibi
 qui sic intelligit illum tex. maritus solus ibi ante litē
 contestatam non substinuit onera matrimonij, sed
 ipse, & fratres sui coharedes simul habitantes om-
 nes substinuerunt onera matrimonij, & ideo fructus
 percepti ante litē contestatam communicantur, &
 diuiduntur inter oēs, ergo a p. r. i. secus fuisset, si so-
 lus maritus substinuisset, ut videtur probari in l. si fi-

lia. §. leod. tit. Vel posito qdā solus maritus sub-
 stinuit onera matrimonij, aliter responderetur, ut
 dico, qdā ille tex. dicit qdā fructus percepti ex dotē
 nebunt ad omnes heredes, hoc est qdā ipsi faciant
 ctus suos, ex quo bona fide perceptorum per totū
 grauis de restit. spolia. Sed qdā coharedes matrimo-
 neantur ad illorum restitutionem, si extant. de
 stimationem, si non extant propter onera matrimo-
 nij qdā maritus substinuit ille tex. non negat, quā-
 21 mo hoc v. f. velle glo. ibi in ver. pertinebunt. Et
 stant, simul, qdā quis fructus perceptos faciat
 pter bonam fidem, & iustum titulum, & tamen
 neatur ad illorum restitutionem, ut est glo. ibi
 de iure res, & fructus restitutionem illi aliter, ad
 rius Abb. in d. c. grauis. Non obstat tertium f. r. r.
 tum per not. per Bar. in d. l. contra. §. quoties. qdā
 22 ¶ quod dicit Bar. ibi procedit, quando pater
 set dotem pro vxore filij in pecunia, vel pater
 qdā filius illam recepit, & cum ea mercaturus
 qdā filius illam recepit, & cum ea mercaturus
 cuisset, multa; lucratu esset, & pater onera ma-
 trimonij substinuisset, praestando alimen. uxori
 beris, nam ex quo dos illa esset aduentitia fructus
 redditus acquirunt ex illa essent patris, quia fructus
 re aduentitia peruenientes patri acquiruntur, ut
 mento l. i. cum l. oportet. C. de bonis, qdā libe. alio
 pater non substinuisset onera matrimonij, sed
 filius, tunc ne dos, & quia esset peculij aduentitia
 etiam eius fructus, & redditus patri acquiruntur, ut
 sunt filij propter onera matrimonij quae substinuit
 ut vult glo. in d. §. quoties, & plenius supra dictum
 & ideo filij fructus, seu alimen. dotis eius p. r. rita
 poterit petere, saltē post mortem patris ab he-
 redibus eius, vel etiam ab ipso patre per ea, quae
 dixi, quae aliter non repetit: Præterea differentiā, qdā
 facit Bar. in d. §. quoties inter dotem in fructibus
 dotem datam in pecunia, impugnatur Roma. ad l.
 transgrediamur, & bene secundum Bal. nouellus
 d. tractatu dotis in 7. parte in 34. priuilegio p. r. r.
 nult. col. & Alex. in d. §. transgrediamur, &
 cludendum est indifferenter, quod dos patris
 vxore filij dicatur esse peculij aduentitia, & p. r.
 rea eius administratio p. r. r. ad patrē, & p. r. r.
 dotis acquirantur patri, qui tamen tenetur sub-
 re onera matrimonij, hoc est tenetur ad alimen.
 dotis praestanda filio uxori, & liberis suis ut est glo. in
 l. si quis liberis. §. non tantum, & si absque culpa
 ipse filius seorsum habiteret a patre cum sua fami-
 pater ad minus tenetur ad praestacionem alimen-
 rum, ut volunt omnes, & etiam Roma. in d. §. trans-
 diamur, & si non fuerint praestita, poterunt peti
 post mortē patris, ut supra. ¶ Quarto, non doct. qdā
 ex quo per decem annos, & ultra ipse filius non p-
 tit dicta alimen. dotis, videtur remissa, & con-
 quenter pp. diuturnitatem temporis videtur rita
 cita donatio, & remissio p. r. r. in l. cū g. d. ff. de u-
 ris, & in l. vir v. r. r. ff. de donatio inter virum, & u-
 rē, & in l. p. cula. ff. de p. r. r. & ita p. r. r. in q-
 23 dā suo p. r. r. §. allegato: qdā p. r. r. de iure venis-
 nā solus cursus longi tēporis nō inducit rita
 sionem alimentorum, seu usurariū dotis, sed rita
 longi temporis, & computatio rationum tēporis
 cla. itē caritas, & cōsanguinitas, ut est glo. in l. libe-
 quos. §. ff. de alim. & cib. lega. vbi Bar. Alex. in q-
 fli. & per Bar. in l. quae dotis. h. soluto matrimo. & c.
 in terminis nostris responderet Alex. in cons. suo
 in 4. vol. in fin. qui tenuit, & contuluit, longitudo
 temporis non obstat, & ita in terminis rita
 tenuisse Aret. in §. fuerat in c. col. in l. de act. con-
 Bal. qdā requiratur tempus 30. annorum, quo tē-
 jura, & actiones praescribuntur. dicit. C. de iure

omnes. C. de præscri. triginta, vel quadragin
tum. & ita expresse in terminis sequitur Ale
xander. conf. 56. & conf. 63. in 4. vol. ¶ Non obstat l.
quidam §. diuus. ff. de vñr. quia ille tex. loquitur
de proprijs, que sunt odiosa, vt l. 3. l. cum allegas
vñr. Sed si alimenta dotis sunt debita marito
propter & damna matrimonij, quæ ipse substat, &
pro suo interesse, & cõsequenter in fauorẽ suũ
tolluntur, & ideo tales vñr. dotis ita faciliẽ non tol
luntur, quia sunt fauorabiles, illasq; et ius
matrimonij tolerat, & fouet cap. salubriter de vñr.
lat qui natura §. non tñ. de neg. gestis cum si
us, & hoc etiam sequitur Ale. in dicto tuo cõsi.
ita responder. Vel secundo, illud non contin
etiam cursum longi tẽporis, sed ex pacto de nõ
expresse, vel tacitẽ factio, secundum Alexa.
Butri. quem allegat, vt innuit etiam ibi li
tum dicit, & gratior apud eum elles petendas nõ
est, ita in terminis nostris responder. Alexa. in
4. vol. in 4. volum. in 5. colum. q. ibi illud sit in
vñr. quæ debentur pro interesse, nec nõ
propter. Itẽ ibi expresse creditor voluit remit
tere, vt gaforẽ debitor voluit illas soluere, &
remittit recipere, vt apud eũ esset gratior ad
petendam Butri. in dicto §. diuus, & sequit
aliquodis. ff. solut. matrimo. in 2. col. ¶ Non
obstat l. vñr. quia ibi vñr. dotis dicuntur re
mota, contra q. maritus substituerit onera ma
rimonij, & maritus expresse eas donauit vxori,
quæ postea morte confirmatur, & ita intelli
gitur sequitur Salice. & Ange. Arẽ. in d. §. sue
matrimonij. Præterea ibi non dicitur, quod per de
cessum vñr. maritus steterit, quod non petie
rit simpliciter, quod non petiit, donec vixit,
autẽ intelligi, vt steterit per decem annos, &
ita vñr. quia vita hominis potest esse centum
annorum. C. de sacro sanc. eccle. Vel aliter respon
detur Alexan. in d. conf. 63. in 4. vol. in 5.
¶ Vñr. etiam multum videtur tringere cõ
pactum, quoniam ex quo dictus Thomas nõ quã
in compellatur a dicto Peregrino super restitu
tione vel solutione alimentorum non potuit dici
vñr. constitutus, & cõsequẽter nõ debent ipse,
heredes sui similiter teneri ad præstationem vñr.
alimentorum dotis, argumẽto l. si ex legatĩ cã.
vñr. ob l. mora in prin. ff. de vñr. l. vnica.
C. de rei vxor. actio. Sed responderi potest,
per quo dictus Thomas sciuit se dotẽ recipisse, &
vñr. eius scilicet habitasse, cõsequẽter etiã sci
uit teneri ad alimenta ex cã dotis: quare absq;
compellatione dicitur constitutus in mora, quia
vñr. contrahitur mora irregularis, ex quo quis scit
teneri ad alimenta alicui, & maxime, quando debẽ
tibi onerola dotis, vt est rex. in d. l. liberris, quos.
vñr. alimen. & melius probatur in l. cũ vnus §. ver
um possit absq; q. facta fuerit interpellatio alimen
tationis materia nostra alimenta, quæ debẽtur ex cau
sa vel scire debet se ad illa teneri, post bienniũ
vñr. renebatur dotem soluere, absq; alia inter
pellatione irregulari, vt ipse teneatur ad vñr. seu
vñr. dotis, vt est casus, & ibi Bal. in d. l. si. Præ
terea supra. C. de iur. dotum: quoniam, vt mihi
tenem dictũ Peregrinus sæpe interpellauit dictũ
vñr. patrem, vt sibi deberet dotem vxoris
vñr. in processu p. batur, ergo sequitur, q. fuit
vñr. in mora regulari per prædicta: & hæc quo

ad primum dubium sufficiat. ¶ Venio ad fm. in quõ
nõ insistendo in verbis, concludo, q. dictũ Peregrinũ
posse petere, & consequi ab hæredibus dicti Thomæ
sumptus, & expensas, quas fecit in reparando, & con
struendo domum paternam, qm̃ ex quo expendit de
pecunijs acquisitis suo labore, & industria, sequitur, q.
illas ab hæredibus paternis p̃or consequi, vt est tex. &
ibi Bar. Bal. Sal. Pau. de Cast. & Alex. in l. si filius. C. de
neg. gestis, vbi id, quod expendit filius de bonis aduẽ
titijs in re paterna non vñr. expendisse animo donãdi,
sed potius repetẽdi, & sic in dubio præsumitur: ita di
cunt doctores cõter per illum tex. & hoc qm̃ id, quod
expendit filius pro patre, erat magnũ, attenta cõditio
ne personarũ, vt ibi per Sal. & do. Alex. & no. in l. ali
menta eodem tit. & facit, quod expresse dixit Pau. de
Castro in l. si negotiũ. C. de neg. gest. facit etiã. nã si pa
ter fecit sumptus in ædificando in re, seu domo filij,
in qua patri debebat vñr. fructus, fratres possunt do
mũ illã retinere, donec sibi soluant pro parte sua ex
pẽsa, & hoc, qm̃ pater fecisset magnã expẽsã, vt voluit
Bal. in auth. excipitur in fi. C. de bonis, quæ libe. Ergo
similiter, parique rone dicendũ est, si filius fecerit ma
gnam expensam in ædificando, & reparando domum
paternam, q. post mortem illius possit ab hæredibus,
& a fratribus suis petere, & consequi illas expẽsas, ex
quo in dubio non dẽ eas fecisse animo donãdi, sed re
petendi. ¶ Quoad tertium, cõcludendũ est, q. ipse Pe
regrinus possit pro parte sua euincere id, qd̃ alienauit
28 p̃r de bonis maternis: qm̃ ex quo dictus Peregrinus
abstinit se ab hæreditate paterna, absq; dubio potest
euincere omne alienatum a patre in præiudiciũ dicti
Peregrini de bonis maternis: ista ẽ cõis, & vera cõclu
sio, a qua non reperio aliquem discrepare l. si. §. in cõ
putatione. C. de iur. delib. vbi do. Alex. & Pau. de Cast.
hoc latissime examinant; & idem tangit Bal. in l. j. C.
de bonis mater. & doc. in l. cum a matre. C. de rei vñd.
29 Sed maius dubium est, q. qm̃ filius adiret hæreditatem
patris, vel illi se immisceret cũ beneficio legis, & inuẽ
tarij, an tũc possit euincere rem maternã a patre suo
alienatam, & pro qua parte, & Paul. de Cast. in d. §. in
cõputatione cõcludit, q. aut fuit institutus in re cer
ta, dato alio cohærede, & p̃or euincere, nec repellitur
exceptione, aut fuit institutus in quora, & sic in parte
vniuersali, & tunc repellitur, quatenus ipse de hæredi
tate haberet deductis debitis, etiã si haberet pro legi
tima tñ. & cõsequẽter non posset habere nisi qua
tenus sibi daret: & ideo melius est in casu nostro, vt fi
lius se abstineat, vt possit in totum cõsequi, & euince
re id, quod fuit a patre alienatum. Laus Deo.

S U M M A R I U M.

- 1 Petitiõ hæreditatis datur nedum primo, sed etiã secundo, & me
diato hæredi.
- 2 Conclusio libelli attendenda ad cognoscendum, quod remediũ sue
rit inuentum.
- 3 In interdictione bonorum
- 4 In remedio. l. si. C. de edic. diu. A. dr. sol. } quid principaliter pe
5 In petitione hæreditatis. } tatur, & concludatur.
- 6 Rei vendicatio quando cũ hæreditatis petitione cumulat, quid
in libello petatur.
- 7 Sentẽtia in iudicio petitionis hẽditatis quomodo sit proferenda.
- 8 Sentẽtia debet esse conformis petitioni, & libello, alioquin esset
inualida.
- 9 In iudicio petitionis hæreditatis, & interdictione quorum bonorum
ut quis obtineat, quid requiratur.
- 10 Tẽtitione hæreditatis agi nõ potest contra eum, qui emit rẽ singu
larẽ hæreditariã sine bona, siue mala fide, & scienter, & sic cõ
tra titulo possidentem, aummodo titulus sit validus, & ordina
tus ad habendum ius in re, secus si esset inualidus.

O E P I T O.